

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **H. S.**
státní příslušnost: X
pobytem X
adresa pro doručování: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2023, č. j. OAM-857/ZA-ZA11-LE05-2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti, neměly žalovaného vést jejímu k opětovnému meritornímu posouzení.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal v březnu 2021. Uvedl, že pochází z kmene Kabyle. V Alžírsku se proti tomuto kmeni rozšířil rasismus. Jazyk kmene se neučí na školách. Ani ho nemohou používat na úřadech. Cílem žalobce byla země, kde by mohl

hodně vydělat. Potkal v Česku krajany, kteří mu pomohli, proto by tu chtěl zůstat. Nešlo mu jen o peníze, ale o pocit štěstí a způsob života. V Alžírsku neměl problémy se státními či bezpečnostními orgány. Ani ho tam trestně nestíhali. Problémy ovšem měl kvůli své příslušnosti ke kmenu Kabyle. Jakmile mluvil mateřštinou, tak se mu ostatní Alžířané smáli. Před 20 lety byl dokonce v Alžírsku prezident, který jazyk jeho kmene zakázal. Tento zákon už dnes neplatí, ale daný jazyk se stále nevyučuje.

3. Poté, co krajský soud rozsudkem ze dne 19. 5. 2022, č. j. 41 Az 19/2021-37, zrušil první rozhodnutí žalovaného o žádosti žalobce kvůli nevyhovujícím podkladům, žalovaný v srpnu 2022 zamítl žádost žalobce pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Proti tomuto druhému rozhodnutí žalovaného žalobce nepodal žalobu.
4. V září 2022 podal žalobce opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Při poskytnutí údajů uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo hnutí. Ani nebyl politicky aktivní. Důvody pro podání žádosti měl stejné jako v předchozím řízení. Chtěl by žít lepší život tady v Česku. Už tu je nějakou dobu, zvykl si tady. Česko má rád. Má tu práci a bydlení. Platí tu daně. Chtěl by udělat maximum pro to, aby tu mohl žít. Žalovaný se ho dotázal, zda uváděl dané skutečnosti v řízení o jeho předchozí žádosti. Žalobce potvrdil, že ano, důvody má stejné.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 12. 2022, č. j. OAM-871/ZA-ZA11-ZA14-2022 („třetí rozhodnutí žalovaného“), shledal opakovanou žádost žalobce nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti. Žalobce uvedl prakticky totožné důvody jako v řízení o jeho první žádosti. Nic nového, kvůli čemu by žalovaný musel jeho opakovanou žádost shledat přípustnou. Z informací o zemi původu, které si žalovaný shromáždil, také nevyplynulo, že by v Alžírsku došlo k jakékoliv změně okolností, která by mohla představovat novou skutečnost, kvůli níž by žalovaný musel žádost žalobce znovu meritorně posoudit.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobce v žalobě v popisu skutkového stavu zmínil, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je útlak a utrpení, kterými žalobce v době pobytu v zemi původu trpěl ze strany alžírských bezpečnostních sil. Dalším důvodem, který pociťoval jako zásadní, byl útlak vůči jeho osobě, jelikož byl součástí sociální skupiny, jejíž kmenový jazyk se v zemi původu nepovažuje za oficiální a existuje vůči ní diskriminace a rasismus. Žalobce se již necítil bezpečně a měl strach o svůj život.
7. Žalobce namítá nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný nedostal své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy. Nedostatečně zjistil skutkový stav, v důsledku čehož pak nesprávně došel k závěru, že tu nejsou podmínky pro přiznání některé z forem mezinárodní ochrany. Podle žalobce žalovaný pochybil, protože řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. V důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Žalobce nesouhlasí s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a považuje proto napadené rozhodnutí za nezákonné.
8. Hlavním argumentem třetího rozhodnutí žalovaného je skutečnost, že jediným důvodem žalobce pro jeho žádost je snaha o legalizaci jeho pobytu v Česku. Podle judikatury však skutečnost, že žadatele vedla k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany také snaha o

legalizaci pobytu, nepostačuje sama o sobě k zamítnutí žádosti. Tato skutečnost ještě nevylučuje, že žadatel opustil zemi původu z azylově relevantních důvodů nebo že by čelil po návratu skutečnému nebezpečí vážné újmy.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobce během nynějšího řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, na jejichž základě by tu byl důvod řízení opakovat. Žalobce jako důvod své žádosti uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů jako v případě první žádosti. Chtěl by žít lepší život v Česku. První žádost opřel o tvrzení, že pochází z kmene Kabyle, který v Alžírsku čelí rasismu. Snažil se tu zůstat z ekonomických důvodů. Žalovaný tehdy na základě tvrzení žalobce a dalších podkladů nezjistil žádné skutečnosti svědčící o tom, že by čelil nebo mohl čelit pronásledování, resp. že by mu hrozila vážná újma ve smyslu zákona o azylu. Alžírsko v jeho případě vyhodnotil jako bezpečnou zemi původu. Žalobce podal již druhou žádost o mezinárodní ochranu. To vede žalovaného k přesvědčení, že hlavním motivem žalobce je snaha o legalizaci jeho pobytu v Česku, kde chce pracovat a vydělat si peníze.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba *není důvodná*.
11. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení *není ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal druhou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem krajského soudu proto bylo pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
12. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Obecně a nekonkrétně formulované námitky, ze kterých plyne nesouhlas žalobce s neudělením mezinárodní ochrany, proto míří mimo terč.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
15. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované

žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).

16. Rozhodnutí žalovaného všem těmto požadavkům plně vyhovuje. Splňuje první podmínku uvedenou v předchozím odstavci, protože žalobce v opakované žádosti neuvedl prakticky žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany (až na skutečnost, jíž se soud věnuje v následném odstavci). Naopak sám uznal – dokonce i na ujišťující dotaz žalovaného – že má stejné důvody, jaké ho vedly k podání první žádosti. Výslovně pak popisoval jen svou vůli zůstat v Česku, protože se mu tady líbí, zvykl si tu, má tu práci i bydlení a platí daně. Nic z toho ovšem není novou skutečností nebo zjištěním, které by nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení o jeho první žádosti. V předchozím řízení se žalovaný věnoval i prakticky všem tvrzením, které žalobce zmínil v popisu skutkového stavu ve své žalobě (viz bod 6 výše). Ani tato tvrzení tedy připustnost opakované žádosti žalobce nemohla založit.
17. Pokud jde o druhý požadavek, žalobce v žalobě přeci jen uvádí jednu obecnou novou skutečnost. Tvrdí, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je útlak a utrpení, kterými žalobce v době pobytu v zemi původu trpěl ze strany alžírských bezpečnostních sil. Toto tvrzení ovšem za prvé neuvedl v řízení před žalovaným. Za druhé je příliš obecné, žalobce ho v potřebné míře nekonkretizuje. Za třetí je třeba podotknout, že v řízení o první žádosti žalobce uvedl, že v Alžírsku neměl problémy se státními či bezpečnostními orgány a ani ho tam trestně nestíhali. A za čtvrté – i kdyby to bylo nové, pravdivé a dostatečně podložené tvrzení – žalobce ho mohl uvést v řízení o první žádosti. Nijak se přitom nepokouší vysvětlit, proč se tak nestalo, a proč to nebylo jeho vinou. Toto tvrzení tedy nemohlo žalobci přinést úspěch.
18. Žalovaný pak splnil i třetí požadavek na rozhodnutí o nepřipustnosti opakované žádosti, pokud z informací o zemi původu, které si shromáždil, dovodil, že v Alžírsku nedošlo k relevantní změně okolností, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V žalobě žalobce nevznáší konkrétně formulovanou námitku, která by se závěru o situaci v zemi původu týkala, proto krajský soud nemá důvod o něm pochybovat.
19. Lze proto konstatovat, že žalobce nesplnil podmínky pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný postupoval správně, pokud jeho opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil.
20. Pokud pak žalobce namítá, že jediným důvodem pro vydání třetího rozhodnutí žalovaného byla jím vnímaná účelovost opakované žádosti žalobce, pak je třeba ho korigovat, že nic takového ve třetím rozhodnutí žalovaného není. Tato námitka tedy není důvodná.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.

22. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 26. dubna 2023

Martin Kopa, v. r.
samosoudce